

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/122/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217440
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217440.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamietá.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrhy žalobcu na prerušenie konania zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp.zn. 4C/122/2012-8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012, tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené

na návrh žalobcu pod sp.zn. 4C/122/2012, 4C/147/2012, 4C/170/2012, 4C/175/2012, 4C/183/2012, 4C/188/2012, 4C/192/2012, 4C/201/2012, 4C/203/2012, 4C/206/2012, 4C/224/2012, 4C/225/2012, 4C/227/2012, 4C/250/2012, 4C/268/2012, 4C/274/2012, 4C/281/2012, 4C/336/2012, 4C/341/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/122/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania.

Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadost'učinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom

stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné priet'ahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priet'ahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné priet'ahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priet'ahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvencii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden

relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietáhov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietáhov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehodu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietiahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie nariadené na deň 24.11.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/53/2012. O nevyhlásení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením sp.zn. 2NcC/53/2012-16 zo dňa 22. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzná nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal podaním zo dňa 20.11.2014 a pred pojednávaním nariadeným na deň 24.11.2014 žiadal pojednávanie zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 20.11.2014 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp.zn. 2NcC/53/2012. O návrhu na prerušenie konania súd rozhodol uznesením sp.zn. 4C/122/2012-60 zo dňa 21.5.2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/325/2013-87 zo dňa 29.1.2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 4.3.2014. Vzhľadom na uvedené a na to, že súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením sp.zn. 4C/122/2012-60 zo dňa 21.5.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/53/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/53/2012 podal žalobca ďalší návrh na prerušenie konania. V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp.zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade SR, zastúpená MS SR, v 2. rade Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 za účasti

vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS Bratislava. V tomto konaní Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Táto navrhla položiť otázku, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa vzhľadom na daný skutkový stav najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu. Ak ide o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát a či možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením a či má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody. Žalobca tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/53/2012 je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/53/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol podaný 20.11.2014 opätovne zamietol ako návrh nedôvodný. O ďalšom

návrhu na prerušenie konania, ktorý žalobca podal v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd taktiež rozhodol tak, že tento návrh na prerušenie konania zamietol. Prejudiciálne otázky, ktoré Okresný súd v Prešove v konaní sp.zn. 7C/6/2010 predložil Súdnemu dvoru EÚ, majú vplyv na rozhodnutie vo veci sp.zn. 7C/6/2010 vzhľadom na skutočnosť, že tento súd sa má zaoberať aj činnosťou resp. nečinnosťou žalobkyne v tomto konaní a skutkovým stavom, aký v tomto konaní popisuje žalobkyňa. Okrem toho v týchto spojených veciach pod sp.zn. 4C/122/2012 sa nerieši iba správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ale i iný postup exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za postup v rozpore s exekučným poriadkom a na takéto otázky rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezodpovie. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7.10.2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a ani v jednej veci nepodal žalobca návrh na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto i tento procesný návrh žalobcu zamietol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti a u žalobcu nebol dôvod na zrušenie pojednávania, vzhľadom na zamietnutie návrhov na prerušenie konania. Preto súd vo veci pojednával, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a výnimočne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Vo väčšine exekučných konaní súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úverov a zisťoval účel poskytnutia úveru v exekučných konaniach, v ktorých mal pochybnosť, že bol úver poskytnutý pre účely povolania.

Z registra a uznesení spisu 9Er/517/2011 (týka sa spisu 4C/122/2012 - žaloba označená ISTINA RS, v súčasnosti pripojený pri 6C/283/2012, spojený do spoločného konania pod sp.zn. 6C/123/2012, spis na Krajskom súde v Košiciach) súd zistil, že exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.8.2011 pre vymoženie pohľadávky proti povinnému U. P. vo výške 184,60 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 01835/09 zo dňa 26.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.6.2009 a vykonateľnosť 11.6.2009. Súd podaním zo dňa 8.8.2011 žiadal exekútora a oprávneného o oznámenie účelu poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy zo dňa 19.9.2008 s odôvodnením a poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Ex.por. a § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Uznesením 9Er/517/2011 zo dňa 16.9.2011 súd čiastočne zamietol žiadosť o vydanie poverenia a dňa 16.9.2011 vydal poverenie na vymoženie istiny 15,58 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 137,98 eur od 7.8.2009 do 7.9.2009, zo sumy 109,98 eur od 8.9.2009 do 6.10.2009, zo sumy 81,98 eur od 7.10.2009 do 6.11.2009, zo sumy 53,98 eur od 7.11.2009 do 7.12.2009, zo sumy 25,98 eur od 8.12.2009 do 7.3.2011, zo sumy 15,98 eur od 8.3.2011 do zaplatenia, trov konania 132,14 eur, trov právneho zastúpenia v exekúcii 31,42 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie. Na základe uznesenia zo dňa 16.9.2011, ktorým súd čiastočne zamietol návrh na vydanie poverenia bolo v časti čiastočného zamietnutia žiadosti exekučné konanie uznesením sp.zn. 9Er/517/2011 zo dňa 2.11.2011 zastavené. Ďalej súd zistil, že dňa 8.10.2013 bol doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, odklad exekúcie a námietka zaujatosti súdneho exekútora. Uznesením zo dňa 14.11.2013 súd povolil odklad exekúcie vedenej Exekútorským úradom JUDr. Krutého pod EX 8299/2011 do právoplatného rozhodnutia o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky t.j. rozhodcovskej doložky, na základe ktorej rozhodol vo veci účastníkov rozhodcovský súd. Dňa 9.12.2012 súd žiadal exekútora o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu a keďže spis 9Er/517/2011 sa nachádzal na Krajskom súde v Košiciach pripojený k spisu 6C/287/2012, žiadal o zaslanie tohto

spisu. Uznesením sp.zn. 9Er/517/2011 zo dňa 6.3.2014 súd exekúciu zastavil z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorú súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ktorá bola súčasťou zmluvy o úvere. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť dňa 2.4.2014.

Zo spisu 9Er/485/2011 (týka sa spisu 4C/170/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. Q. pre vymoženie istiny 397,- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 21280/09 zo dňa 11.1.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.2.2010 a vykonateľnosť 3.2.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21.7.2011. Súd podaním zo dňa 8.8.2011 žiadal exekútora aj oprávneného o predloženie zmluvy o úvere a obchodných podmienok úverových produktov k zmluve s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Oprávnený zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru zaslal dňa 25.8.2011. Uznesením sp.zn. 9Er/485/2011 zo dňa 8.9.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnutá a v zvyšnej časti bolo 8.9.2011 vydané poverenie na vymoženie istiny 59,76 eur, úroku z omeškania z tejto istiny vo výške 9 % ročne od 13.8.2009 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania, trov právneho zastúpenia, poplatku za vydanie poverenia a trov exekúcie. Uznesením zo dňa 14.10.2011 bolo exekučné konanie v časti zamietnutia poverenia zastavené. Uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť 5.11.2011.

Zo spisu 9Er/576/2011 (týka sa spisu 4C/183/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 13.7.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U. F. pre vymoženie istiny 977,01 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 03037/2011 zo dňa 11.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.5.2011 a vykonateľnosť 2.6.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 30.8.2011. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie bola predložená zmluva, z ktorej však nevyplýval účel poskytnutia úveru a preto súd podaním zo dňa 8.9.2011 žiadal exekútora aj oprávneného o oznámenie účelu poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy o úvere zo dňa 24.4.2009. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 30.9.2011, ktorým oznámil, že povinnému bol poskytnutý úver na účely povolania a pre právnu kvalifikáciu poskytnutého úveru je postačujúci prejav vôle povinného uvedený v zmluve, ktorým potvrdil, že informácie sú pravdivé. Uznesením sp.zn. 9Er/576/2011-12 zo dňa 18.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.11.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nie je možné posúdiť, či exekučný titul je alebo nie je v rozpore so zákonom aj smernicou Rady 93/2013/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, keďže povinnému bola daná na podpis aj bianko zmenka a povinný okrem rozhodcovského rozsudku predložil aj dohodu o vyplnení zmenky. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia bolo exekučné konanie uznesením zo dňa 16.11.2011, ku dňu 28.11.2011 právoplatne zastavené a oprávnený nevyužil možnosť opravného prostriedku.

Zo spisu 9Er/274/2012 (týka sa spisu 4C/188/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 6.4.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému T. X. pre vymoženie istiny 494,55 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 03796/2010 zo dňa 21.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.3.2011 a vykonateľnosť 17.3.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 5.5.2011. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie bola predložená zmluva, z ktorej však nevyplýval účel poskytnutia úveru a preto súd podaním zo dňa 6.5.2011 žiadal exekútora aj oprávneného o oznámenie účelu poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy o úvere. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 19.5.2011, ktorým oznámil, že povinnému bol poskytnutý úver na účely povolania a pre právnu kvalifikáciu poskytnutého úveru je postačujúci prejav vôle povinného uvedený v zmluve, ktorým potvrdil, že informácie sú pravdivé. Uznesením sp.zn. 9Er/274/2011-13 zo dňa 8.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.7.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nie je možné posúdiť, či exekučný titul je alebo nie je v rozpore so zákonom aj smernicou Rady 93/2013/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, keďže povinnému bola daná na podpis aj bianko zmenka a povinný okrem rozhodcovského rozsudku predložil

aj dohodu o vyplnení zmenky. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia bolo exekučné konanie uznesením zo dňa 11.7.2011, ku dňu 11.8.2011 právoplatne zastavené a oprávnený nevyužil možnosť opravného prostriedku.

Zo spisu 9Er/561/2010 (týka sa spisu 4C/192/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 12.7.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému G. W. pre vymożenie istiny 85,02 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 01982/2010 zo dňa 13.4.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.5.2010 a vykonateľnosť 27.5.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25.8.2010. Súd uznesením sp.zn. 9Er/561/2010-9 zo dňa 2.9.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného v exekučnej veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý nerozhodol v merite veci z dôvodu späťvzatia odvolania oprávneným. Uznesením sp.zn. 11CoE/76/2010-30 zo dňa 31.1.2011 bolo odvolacie konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21.3.2013.

Z registra a uznesení spisu 9Er/661/2010 (týka sa spisu 4C/201/2012 - žaloba označená ISTINA RS, v súčasnosti nachádzajúci sa v spise 9C/217/2012, spojený na spoločné konanie pod sp.zn. 9C/110/2012 - v dôsledku odvolania na Krajskom súde v Košiciach) súd zistil, že exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.10.2009 pre vymożenie pohľadávky proti povinnému P. P. vo výške 424,03 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 08853/09 zo dňa 15.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.8.2009 a vykonateľnosť 6.8.2009. Súd podaním zo dňa 20.10.2009 žiadal exekútora a oprávneného o zaslanie zmluvy o úvere č. 7281355 zo dňa 29.9.2008, ktorá bola podkladom pre rozhodcovský rozsudok ako aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru s odôvodnením a poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Ex.por. a § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Zmluva nebola v lehote predložená, preto súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením z 26.1.2010 zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.6.2010 bolo uznesenie sp.zn. 9Er/661/2009-11 zo dňa 26.1.2010 potvrdené a uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 6.8.2010. Následne uznesením zo dňa 20.9.2010 bolo exekučné konanie právoplatne ku dňu 1.10.2010 zastavené.

Z registra a uznesení spisu 9Er/490/2011 (týka sa spisu 4C/224/2012 - žaloba označená ISTINA RS, v súčasnosti pri 8C/193/2012, spojený na spoločné konanie pod 8C/87/2012 - v dôsledku odvolania na Krajskom súde v Košiciach) súd zistil, že exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.7.2011 pre vymożenie pohľadávky proti povinnému P. T. vo výške 1 164,87 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 15396/10 zo dňa 21.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.3.2011 a vykonateľnosť 17.3.2011. Súd podaním zo dňa 8.8.2011 žiadal exekútora a oprávneného o oznámenie účelu poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy o úvere č. 704300284 zo dňa 6.5.2010 s odôvodnením žiadosti. Uznesením sp.zn. 9Er/490/2011 zo dňa 8.9.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodcovského rozsudku a neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.10.2011 a následne uznesením zo dňa 20.10.2011 právoplatne ku dňu 3.11.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu 9Er/975/2009 (týka sa spisu 4C/225/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 21.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. J. pre vymożenie istiny 900,18 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13158/2009 zo dňa 26.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.9.2009 a vykonateľnosť 1.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 28.12.2009. Podaním zo dňa 13.1.2010 súd žiadal exekútora a oprávneného o predloženie zmluvy o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a s poukazom na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch. Exekútor ani oprávnený na výzvu nereagovali, a preto súd uznesením 9Er/975/2009-9 zo dňa 1.3.2010 žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného bola vec predložená Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 4CoE/324/2010-21 zo dňa 31.5.2010 prvostupňové uznesenie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.7.2010 a následne uznesením zo dňa 2.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené právoplatne k 10.9.2010.

Zo spisu 9Er/219/2011 (týka sa spisu 4C/227/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 29.3.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. E. pre vymoženie istiny 710,37 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13927/2010 zo dňa 26.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.2.2011 a vykonateľnosť 17.2.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14.4.2011. Podaním zo dňa 18.4.2011 súd žiadal exekútora a oprávneného, aby oznámil účel poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy o úvere zo dňa 25.3.2011 s tým, že žiadosť odôvodnil a poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Ex.por. a § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Exekútor ani oprávnený na výzvu nereagovali, a preto súd uznesením zo dňa 12.5.2011 žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený reagoval na výzvu súd až v deň rozhodnutia súdu s tým, že účel poskytnutého úveru neodôvodnil. Uznesenie o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia zo dňa 12.5.2011 nadobudlo právoplatnosť 15.6.2011 a následne uznesením zo dňa 23.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené, keďže oprávnený nevyužil právo podať opravný prostriedok.

Zo spisu 9Er/781/2010 (týka sa spisu 4C/250/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 17.8.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému G. Š. pre vymoženie istiny 420,- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 06004/2010 zo dňa 16.7.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.8.2010 a vykonateľnosť 5.8.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 26.11.2010. Podaním zo dňa 29.11.2010 súd žiadal exekútora a oprávneného, aby oznámil účel poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy o úvere s tým, že žiadosť odôvodnil a poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Ex.por. a § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Exekútor ani oprávnený na výzvu nereagovali, a preto súd uznesením zo dňa 21.1.2011 žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia nadobudlo právoplatnosť 16.2.2011 a následne uznesením zo dňa 22.2.2011, právoplatne k 10.3.2011, bolo exekučné konanie zastavené, keďže oprávnený nevyužil právo podať opravný prostriedok. Je potrebné dať do pozornosti, že výzva súdu na oznámenie účelu úveru bola oprávnenému doručená 3.1.2011, oprávnený mal reagovať v lehote 10 dní, pričom na túto výzvu oprávnený reagoval až 14.3.2011, teda po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania.

Z registra a uznesení spisu 9Er/847/2010 (týka sa spisu 4C/203/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti pri 6C/254/2012 - spis spojený so 6C/123/2012, v dôsledku odvolania spis na Krajskom súde v Košiciach) súd zistil, že exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22.12.2010 pre vymoženie pohľadávky proti povinnému Q. Q. vo výške 1 381,83 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 06657/2010 zo dňa 2.8.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.9.2010 a vykonateľnosť 16.9.2010. Súd podaním zo dňa 31.12.2010 žiadal exekútora a oprávneného o oznámenie účelu poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy o úvere č. 700500028 zo dňa 31.7.2010 s odôvodnením žiadosti a poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Ex.por. a § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Uznesením sp.zn. 9Er/847/2010 zo dňa 4.3.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodcovského rozsudku a neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.3.2011 a následne uznesením zo dňa 19.4.2011 právoplatne ku dňu 11.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu 9Er/518/2011 (týka sa spisu 4C/206/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 19.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. L. pre vymoženie istiny 996,- eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 23365/2009 zo dňa 25.1.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.2.2010 a vykonateľnosť dňa 18.2.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 3.8.2011. K žiadosti exekútor predložil úverovú zmluvu a exekučný titul. Súd podaním zo dňa 9.8.2011 vyzval oprávneného a exekútora na oznámenie účelu poskytnutia úveru povinnému na základe zmluvy o úvere zo dňa 7.4.2009 s odôvodnením tejto žiadosti a s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Ex.por. a § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený, ktorý výzvu súdu prevzal 17.8.2011 reagoval podaním, ktoré bolo doručené súdu 25.8.2011, v ktorom poukazuje na skutočnosť, že povinnému bol poskytnutý úver pre účely zamestnania a oprávnený nie je povinný skúmať, či bol povinným úver na účely zamestnania aj využitý. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola uznesením sp.zn. 9Er/518/2011-14 zo dňa 8.9.2011 zamietnutá. Oprávnený nevyužil právo opravného prostriedku a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5.10.2011. Následne súd exekúciu uznesením 9Er/518/2011-20 zo dňa 14.10.2011 právoplatne ku dňu 21.10.2011 zastavil.

Zo spisu 9Er/975/2009 (týka sa spisu 4C/336/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti exekučný spis pripojený k spisu 4C/225/2012 v rámci tohto spojeného konania 4C/122/2012) súd zistil, že dňa 21.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. J. pre vymoženie istiny 900,18 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13158/2009 zo dňa 26.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.9.2009 a vykonateľnosť 1.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 28.12.2009. Podaním zo dňa 13.1.2010 súd žiadal exekútora a oprávneného o predloženie zmluvy o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a s poukazom na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekútor ani oprávnený na výzvu nereagovali, a preto súd uznesením 9Er/975/2009-9 zo dňa 1.3.2010 žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného bola vec predložená Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 4CoE/324/2010-21 zo dňa 31.5.2010 prvostupňové uznesenie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.7.2010 a následne uznesením zo dňa 2.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené právoplatne k 10.9.2010. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nárok žalobcu z tohto exekučného konania je uplatnený dvakrát, jedenkrát z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora (ISTINA RS) a druhýkrát v inom konaní z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote.

Z registra a uznesení spisu 9Er/277/2010 (týka sa spisu 4C/268/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti pripojený k 5C/113/2012 - v dôsledku odvolania žalobcu spis na Krajskom súde v Košiciach) súd zistil, že exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 26.4.2010 pre vymoženie pohľadávky proti povinnému B. M. vo výške 720,- eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 1902/09 zo dňa 19.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.12.2009 a vykonateľnosť 10.12.2009. Súd podaním zo dňa 5.5.2010 žiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pracovisko Gelnica o oznámenie, či povinná k 5.3.2009 t.j. ku dňu uzavretia zmluvy o úvere bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Ak áno, do akého dátumu. Uznesením zo dňa 30.6.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodcovského rozsudku a neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Tiež z dôvodu, že nemožno posúdiť, či rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom alebo smernicou rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený 19. júla 2010. Podaním zo dňa 19.1.2011, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené 26.1.2011, vzal oprávnený odvolanie späť. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.1.2011 odvolacie konanie zastavil. Exekučné konanie bolo zastavené zo dňa 16.3.2011 právoplatne ku dňu 22.3.2011.

Z registra a uznesení spisu 9Er/457/2009 (týka sa spisu 4C/341/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti spis pri 1C/103/2012) súd zistil, že exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 6.8.2009 pre vymoženie pohľadávky proti povinnému X. W. vo výške 131,42 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 01192/09 zo dňa 22.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.6.2009 a vykonateľnosť 11.6.2009. Súd podaním zo dňa 11.8.2009 žiadal exekútora o predloženie zmluvy o úvere č. 7490160 zo dňa 22.8.2008 a obchodné podmienky úverových produktov k tejto zmluve, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Žiadosť súdu bola odôvodnená s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1,2 Ex.por. a § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Exekútor nereagoval a tak súd žiadal dňa 12.10.2009 predloženie zmluvy od oprávneného. Oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy podaním zo dňa 30.10.2009. Do 20.11.2009 zmluva o úvere súdu nebola doručená. Uznesením sp.zn. 9Er/457/2009 zo dňa 15.1.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodcovského rozsudku a neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený dňa 17.2.2010. Krajský súd v Košiciach o odvolaní oprávneného rozhodol uznesením zo dňa 10.6.2010 a uznesenie, ktorým súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia potvrdil. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach nadobudlo právoplatnosť 7.7.2010. Následne bolo exekučné konanie uznesením zo dňa 11.8.2010 právoplatne k 18.8.2010 zastavené.

Zo spisu 9Er/976/2009 (týka sa spisu 4C/147/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 28.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Y. D. pre vymoženie istiny 1 258,04 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14642/09 zo dňa 27.9.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 9.11.2009 a vykonateľnosť 12.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 28.12.2009. Súd podaním zo dňa 13.1.2010 požiadal oprávneného a exekútora o predloženie zmluvy o úvere zo dňa 8.10.2008 a všeobecné podmienky poskytnutia tohto úveru s odkazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nie je zrejmé, kedy bola do spisu založená zmluva a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Vo veci súd vydal poverenie dňa 26.2.2010 na vymoženie istiny 461,40 eur, úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 139,40 eur od 6.5.2009 do zaplataenia, trov právneho zastúpenia v exekúcii, poplatku za vydanie poverenia a trov exekúcie s tým, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženia istiny 796,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 6.5.2009 do zaplataenia a úroku z omeškania nad 9,25 % ročne zo sumy 139,40 eur od 6.5.2009 do zaplataenia a čiastočne trov právneho zastúpenia v exekúcii zamietol uznesením zo dňa 26.2.2010. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.5.2010 a následne uznesením zo dňa 14.6.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.6.2010 súd exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 9Er/422/2009 (týka sa spisu 4C/281/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 26.6.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U. Q. pre vymoženie istiny 722,96 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13118/08 zo dňa 12.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2009 a vykonateľnosť 4.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.6.2009. Súd podaním zo dňa 27.7.2009 požiadal oprávneného a exekútora o predloženie zmluvy o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia tohto úveru s odkazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o 60 dní a po predložení zmluvy súd uznesením sp.zn. 9Er/422/2009 zo dňa 9.11.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietol a na vymoženie istiny 312,27 eur s 8,5 % úrokom z omeškania od 11.9.2008 do zaplataenia, trov konania 216,39 eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 43,78 eur, poplatku za vydanie poverenia a trov exekúcia vydal dňa 9.11.2009 poverenie. Proti uzneseniu o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia podal odvolanie oprávnený dňa 10.12.2009 a 18.2.2011 odvolanie zobral späť. Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 4CoE/77/2010-29 z 24.2.2011 odvolacie konanie právoplatne k 24.3.2011 zastavil. Uznesením 9Er/422/2009-41 zo dňa 20.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.10.2011 bola exekúcia zastavená.

Zo spisu 9Er/706/2010 (týka sa spisu 4C/274/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 11.8.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. S. pre vymoženie istiny 1 605,89 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 04730/2010 zo dňa 10.6.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.6.2010 a vykonateľnosť 1.7.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 20.10.2010. Vo veci bolo dňa 22.10.2010 vydané poverenie, nakoľko povinnej bol úver poskytnutý ako podnikateľke s uvedením identifikačného čísla v zmluve. V tomto prípade žalobný návrh vôbec nemal byť podaný, pretože žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010 a dňa 22.10.2010 bolo vydané poverenie a napriek tomu je nárok na náhradu škody uplatnený z dôvodu, že súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote.

Zo spisu 14Er/345/2006 (týka sa spisu 4C/175/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Renáty Ďurkovej na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 28.12.2006. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 4045/2006 zo dňa 25.9.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.10.2006 a vykonateľnosť 2.11.2006 pre vymoženie istiny 12 899,- Sk s prísl. Poverenie na vykonanie exekúcie vydané 26.3.2007 a uznesením 14Er/345/2006-8 zo dňa 26.3.2007 súd čiastočne zamietol žiadosť exekútorke o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 739,- Sk. Dňa 15.10.2009 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Po doručení žiadosti o zmenu exekútora súd podaním zo dňa 25.11.2009 žiadal od oprávneného predloženie zmluvy o úvere ako aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súčasne návrh na zmenu exekútora zaslal pôvodnej exekútorke JUDr. Ďurkovej na vyjadrenie k návrhu a vyčíslenie trov exekučného konania so žiadosťou o zaslanie exekučného spisu. Dňa 11.1.2010 exekútorke vyčísliła trovy exekúcie, súhlasila so zmenou exekútora a zaslala exekučný spis. Uznesením sp.zn. 14Er/345/2006-21 zo dňa 5.2.2010 súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 1.2.2010 oprávnený súdu zaslal zmluvu o úvere a v ďalšom súd vykonával úkony v dôsledku preskúmania exekučného titulu, ktorého základom bola zmluva o úvere. Uznesením zo dňa 2.11.2011 exekúciu čiastočne zastavil. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 2CoE/8/2012-45 zo dňa 22.5.2012 prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C/112/2012 predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
- náklady na tlač 5,31 eur
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur

- náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná má za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Zo zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého si žalobca uplatnil náhradu škody súd cituje:

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- nezákonným rozhodnutím,
- nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku v žiadnom zo spojených konaní nedošlo. Pri žalobách označených ISTINA-RS sp.zn. 4C/122/2012, 4C/170/2012, 4C/183/2012, 4C/188/2012, 4C/192/2012, 4C/2012/2012, 4C/224/2012, 4C/225/2012, 4C/227/2012, 4C/250/2012 a v žalobách označených NZP - sp.zn. 4C/203/2012, 4C/206/2012, 4C/268/2012, 4C/336/2012, 4C/341/2012 premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - sp.zn. 4C/147/2012, 4C/274/2012, 4C/281/2012 začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Pri žalobách ZE - sp.zn. 4C/175/2012 premlčacia lehota na podanie návrhu na náhradu škody začala plynúť od doručenia rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých týchto exekučných konaniach bolo rozhodované v priebehu r. 2010-2011 a keďže všetky žalobné návrhy boli doručené tunajšiemu súdu 27.9.2012, boli podané v premlčacej lehote a nároky uplatnené týmito žalobnými návrhmi nie sú premlčané.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkolvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupovi vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/122/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/122/2012, 4C/170/2012, 4C/183/2012, 4C/188/2012, 4C/192/2012, 4C/2012/2012, 4C/224/2012, 4C/225/2012, 4C/227/2012, 4C/250/2012).

2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP - spisy 4C/203/2012, 4C/206/2012, 4C/268/2012, 4C/336/2012, 4C/341/2012)

3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/147/2012, 4C/274/2012, 4C/281/2012)

4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spisy 4C/175/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/122/2012, 4C/170/2012, 4C/183/2012, 4C/188/2012, 4C/192/2012, 4C/2012/2012, 4C/224/2012, 4C/225/2012, 4C/227/2012, 4C/250/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých veciach označených ako ISTINA RS bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, iba v konaní sp.zn. 9Er/517/2011 - 4C/122/2012 a 9Er/485/2011 - 4C/170/2012 boli žiadosti exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietnuté a v zvyšnej časti bolo vydané poverenie a to vo veci 9Er/517/2011 dňa 16.9.2011 a vo veci 9Er/485/2011 dňa 8.9.2011. V oboch prípadoch súd žiadal od oprávneného buď zmluvu o úvere so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru alebo oznámenie účelu, pre ktorý bol poskytnutý úver, keďže v zmluve bola zaškrtnutá kolónka „na účely povolania“, hoci existovala pochybnosť, či dlžník využije úver pre účely povolania. V týchto dvoch prípadoch bolo poverenie vydané po zákonnej lehote, napriek tomu je nárok žalovaný ako nárok na náhradu škody z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia. V oboznámených exekučných veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Vzhľadom na to, že k exekučným titulom boli úverové zmluvy priložené exekútorom iba ojedinele, súd žiadal o predloženie úverových zmlúv, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru a v odôvodnených prípadoch aj o oznámenie účelu poskytnutia úveru dlžníkovi. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyhnutnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmeniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné

konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v týchto exekučných konaniach využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov iba čiastočne.

V konaniach 4C/203/2012, 4C/206/2012, 4C/268/2012, 4C/336/2012, 4C/341/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.

Vo veci 9Er/847/2010 - 4C/203/2012 bola podaná žiadosť o udelenie poverenia dňa 22.10.2010 a uznesením zo dňa 4.3.2011 zamietnutá, keď predtým súd žiadal exekútora a oprávneného o oznámenie účelu poskytnutia úveru, avšak bezvýsledne.

Vo veci 9Er/518/2011 - 4C/206/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 3.8.2011 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 8.9.2011 po predchádzajúcom preskúmaní exekučného titulu.

Vo veci 9Er/975/2009 - 4C/336/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 28.12.2009 a po tom, čo oprávnený a exekútor nereagovali na žiadosť súdu o predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, bola táto žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zo dňa 1.3.2010 zamietnutá. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nárok žalobcu z exekučného konania 9Er/975/2009 na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom je uplatnený dvakrát a to jedenkrát z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s označením ISTINA RS (konanie sp.zn. 4C/225/2012) a súčasne aj v konaní 4C/336/2012 - 9Er/975/2009 z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti po 15-dňovej zákonnej lehote.

Vo veci 9Er/277/2010 - 4C/268/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 26.4.2010 a uznesením zo dňa 30.6.2010 bola žiadosť súdneho exekútora po predchádzajúcom preskúmaní exekučného titulu zamietnutá z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodcovského rozsudku a neprijateľnosti podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Vo veci 9Er/457/2009 - 4C/341/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 6.8.2009. Po predchádzajúcom preskúmaní exekučného titulu a žiadosti o predloženie zmluvy o úvere a obchodných podmienok úverových produktov oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy 60 dní a zmluvu o úvere nedoručil. Uznesením zo dňa 15.1.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona

č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Z exekučných spisov bolo jednoznačne preukázané, že súd vyzýval oprávneného na predloženie relevantných listinných dôkazov, zmlúv o úvere, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, žiadal o oznámenie účelu poskytnutia úveru v exekučných konaniach, kde existovala pochybnosť o úvere na účely povolania, urgoval predloženie týchto listinných dôkazov, na čo oprávnený i exekútor reagovali zamietavo s tým, že exekučný súd nemá oprávnenie tieto listiny žiadať a exekučný titul preskúmať.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Žalobca žiadal tunajší súd informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach, na ktoré mu sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ktoré boli sťažnosťami na prieťahy zapísanými v Spr 22/2010, 34/2010 a 12/2011 bolo žalobcovi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prieťahy v konaniach. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pod sp.zn. 4C/147/2012, 4C/274/2012, 4C/281/2012 (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

Zo spisu 9Er/976/2009 - 4C/147/2012 bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora bola doručená 28.12.2009 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 26.2.2010 po tom, čo oprávnený na výzvu súdu zo dňa 13.1.2010 predložil zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia tohto úveru. Poverenie však nebolo vydané v zmysle žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale uznesením zo dňa 26.2.2010 bola čiastočne žiadosť exekútora zamietnutá a následne uznesením zo dňa 14.6.2010 exekučné konanie čiastočne zastavené. Teda aj v tomto prípade súd preskúmaval exekučný titul, čiastočne zamietol návrh na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a vydal poverenie iba na časť peňažného nároku priznaného rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 14642/09 zo dňa 27.9.2009.

Aj zo spisu 9Er/422/2009 - 4C/281/2012 bolo preukázané, že poverenie bolo vydané iba v časti žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a čiastočne bola táto žiadosť zamietnutá. Exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na súd 24.6.2009, súd požiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere, oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o 60 dní a až následne súd rozhodol o čiastočnom vydaní poverenia dňa 9.11.2009 a v ten istý deň v prevyšujúcej časti zamietol žiadosť exekútora o vydanie poverenia. Napriek skutočnosti, že sám oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o 60 dní, v tomto konaní 4C/281/2012 žiada náhradu škody za údajný prieťah v konaní 9Er/422/2009, ktorý sám spôsobil.

Zo spisu 9Er/706/2010 - 4C/274/2012 bolo preukázané, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010 a poverenie na vykonanie exekúcie vydané 22.10.2010, nakoľko úver bol povinnej poskytnutý ako podnikateľke s uvedením identifikačného

čísla v zmluve. Napriek tomu, že žiadosti exekútora bolo exekučným súdom v plnom rozsahu vyhovené, poverenie bolo vydané v zákonnej lehote, dokonca dva dni po podaní žiadosti o udelenie poverenia, napriek tomu sa žalobca domáha náhrady škody z dôvodu nezákonného postupu exekučného súdu, ktorý spočíva vo vydaní poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote. V tejto súvislosti nie je možné neuviesť, že sa nejedná iba o jeden prípad, ale súd má poznatky z množstva iných sporov prejednávanych zákonným sudcom, že žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní v množstve súdených sporov vôbec nemal podávať návrhy na začatie konania na náhradu škody najmä vo vzťahu k žalobám NP, keď poverenie bolo vydávané v zákonnej lehote.

Vo všetkých prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu, zisťovaním účelu poskytnutia úveru z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 4C/175/2012 (návrh označené ako ZE) malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 14Er/345/2006 mal súd preukázané, že návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený 15.10.2009. Tento návrh na zmenu exekútora bol doručený pôvodnej exekútorke JUDr. Ďurkovej, ktorá bola požiadaná o vyjadrenie k návrhu a vyčíslenie trov exekučného konania so žiadosťou o zaslanie exekučného spisu. Exekútorka vyčísliła trovy exekúcie a vyjadrila súhlas so zmenou exekútora 11.1.2010, keď zaslala aj exekučný spis a súd uznesením z 5.2.2010 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého.

Aj vo vzťahu k žalobám ZE vo veciach nárokov žalobcu na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote súd opakovane poukazuje už na vyššie uvádzané skutočnosti týkajúce sa žalobcom namietaných prieťahov v exekučných konaniach, keď všeobecný súd nemá právomoc posudzovať existenciu prieťahov, čo patrí do právomoci Ústavného SR. Iba Ústavný súd SR môže posúdiť, či exekučný súd porušil čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, a teda právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. I keď exekučný súd o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora nerozhodol v 30-dňovej lehote, realizoval úkony, ktoré boli efektívne a viedli k rozhodnutiu o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora.

V ďalšom súd opakovane poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Čo sa týka sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach, všetky sťažnosti boli považované za neopodstatnené.

Z vyššie uvádzaného odôvodnenia tohto rozhodnutia ku každej kategórii žalôb označenej značkami ISTINA RS, NZP, NP, ZE súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v exekučných konaniach preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody a priznanie nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. I keď bol žalobcom predložený listinný dôkaz a to znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok

náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, návrh žalobcu v plnom rozsahu vo všetkých spojených konaniach zamietol.

Súd opätovne zdôrazňuje, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal v žiadnom zo spojených konaní, že žalobcovi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Žalobca v žalobnom petite v niektorých spojených veciach žiadal najskôr o veciach rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku súd nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 20.3.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísliła a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.